

۱۰ روز زندگی با ۵۰۰ هزار تومان

خسرو رنجبر، فعال صنفی بازنشستگان کارگری

حقوق فروردین بازنشستگان کارگری برخلاف رویه معمول همیشگی، به روزهای آخر ماه (۳۰ و ۳۱) موکول شدد در حالی که بازنشستگان کارگری، آخرین حقوقی که گرفته‌اند مربوط به ۲۰ تا ۲۵ اسفند سال قبل است و مبلغ عیدی پایان سال آنها هم فقط ۳ میلیون تومان بوده است.

با این توصیف، اکثریت قریب به اتفاق بازنشستگان به خصوص حداقل‌گیرانی که حقوق ماهانه‌شان ۱۱ میلیون تومان یا حتی کمتر است، هفته‌های متوالی ست که پولی برای گذران امور زندگی ندارند و حتی پرداخت معوقات ۷ماه متناسب‌سازی نیز دردی از این گروه‌دوانکرده است. سال گذشته هم در ابتدا اعلام شد متناسب‌سازی شامل حال حداقل‌گیران کارگری نمی‌شود. در ادامه تامین اجتماعی تصمیم گرفت ماهی ۷۰۰هزار تومان به عنوان علی‌الحساب یا پاداش و ذیل عنوان متناسب‌سازی به حداقل‌گیران پرداخت کند. در خردادماه نیز ۳ میلیون تومان علی‌الحساب متناسب‌سازی برای همه مستمری‌گیران سازمان تامین اجتماعی ورایز شد. در پرداخت روزهای اخیر تحت عنوان معوقات ۷ماه متناسب‌سازی، این مبلغ ۳ میلیون تومان ورایزی خرداداز مطالبات بازنشستگان کسر شده است.

در نتیجه ۲۵ و ۲۶ فروردین‌ماه، به حساب حداقل‌گیری که ۷ماه معوقه متناسب‌سازی‌اش با احتساب مبلغ ۷۰۰هزار تومان مصوب، ۳ میلیون و ۵۰۰هزار می‌شود، پس از کسر ۳ میلیون تومان علی‌الحساب خرداد، فقط ۵۰۰هزار تومان واریز شده است. آیا قرار است بازنشسته‌ای که ده‌م یا پانزدهم فروردین موجودی حسابش ته کشیده و پولی درصاف ندارد، ۵۰۰هزار تومان، تا پایان ماه دوام بیاورد؟ این ۵۰۰هزار تومان پول یک کیلو گوشت هم نیست و برای ۱۰ روز نان خالی خوردن هم جواب نمی‌دهد!



در این میان حال بازنشسته‌ای را تصور کنید که بعد از تعطیلات عید هیچ پولی ندارد و ناگهان تامین اجتماعی اعلام می‌کند پرداخت حقوق فروردین ۱۰ روز عقب افتاده و سی‌ام ماه واریزی‌ها شروع می‌شود. چنین بازنشسته‌ای باید روزهای متوالی شرم‌منده خانواده‌باشد و با‌موی سپید جلوی فک وفامیل‌ و فرزند و داماددستش را برای قرض گرفتن دراز کند. نام این رفتار سازمان تامین اجتماعی را «بازی با روی و روان بازنشسته» می‌گذارم. متأسفانه درکی از شرایط زندگی ما بازنشستگان ندارند و هر از چندگاهی با به تعویق انداختن واریز مستمری‌ها به بهانه‌های واهی، در زندگی بسیار سخت و نامطلوب بازنشستگان بحران ایجاد می‌کنند. این تاخیر ۱۰ روزه پرداخت حقوق فروردین، به راستی یک ابربحران درست و حسابی ست و ارکان زندگی خانواده‌های بازنشسته را به‌هم ریخته‌است چون آنها براساس واریزی‌های قبل، برای هزینه‌های زندگی از جمله خرید خوراکی‌های مورد نیاز خانه، پرداخت اقساط بانک و بدهی‌های خود برنامهریزی کرده‌اند و باسیاست‌گذاری جدید که یک‌شبه در دستور کار قرار گرفته، زندگی آنها دچار بحران جدی، اختلال و آسیب فراوان شده است.

باید پرسید چه کسی پاسخگوی بحران در زندگی بازنشستگان خواهدبود؟ یامدیرعامل تامین اجتماعی یامدیران میانی این سازمان جوابگوی آسیب‌های وارده بر زندگی مستمری‌گیران هستند؛ زندگی پیرمردان و پیرزنانی که شب‌عید هزینه‌های زندگی‌شان چندبرابر بوده و آن ۱۱ میلیون تومان استفندرا چند هفته‌است تمام کرده‌اند؟ چه تضمینی وجود دارد که واریزی‌ها در آینده به ماه بعد موکول نشود؟ مثلاً تا چهارم یا پنجم ماه بعد تاخیر شود و همین‌طور هر از چندگاهی چند روز پرداخت‌ها را به تعویق بیندازند تا دست آخر یک‌ماه مستمری بازنشستگان را در حساب‌های خودشان نگه دارند و در تیر بهر دازند، یعنی پرداخت حقوق بازنشستگان یک‌ماه عقب بیافتد.

در پایان باید گفت ما بازنشستگان با این نوع سیاست‌گذاری‌ها که معیشت‌مان را دچار بحران می‌کند، مخافیم. مدیران سازمان تامین اجتماعی و مسئولان امر باید دست از این بحران‌زایی بردارند و شرایط زندگی کارگران بازنشسته را درک کنند. عمری سازندگی و تولید و سپید کردن موها در کارگاه‌ها و کارخانجات و حالاناداری و بی‌پولی و جیب خالی و شرمندگی همیشگی....زندگی ما این گونه می‌گذرد.

با ایلنا همراه شوید

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»

فیاضی: نرخ بیکاری ۷.۸ درصدی با واقعیت‌های اقتصاد ایران در تضاد است

ظرفیت اندک بازار کار در ایران برای جوانان جویای کار

مرکز آمار نرخ بیکاری را در پایان سال گذشته در حالی ۷.۸ درصد اعلام کرد که این نرخ نسبت به وضعیت بیکاری در مدت زمان مشابه در سال ۱۴۰۲ کاهش ۰.۸ درصدی داشت. بررسی جزئیات بیشتر گزارش رسمی اشتغال نشان می‌دهد که در طول سال گذشته همواره نرخ بیکاری در کانال ۷ تا ۸ درصدی قرار داشته که یک نرخ کمتر تجربه شده در اقتصاد کشور به حساب می‌آید. همیشه در ایران نرخ بیکاری بیش از این رقم بوده به نحوی که گفته می‌شود نرخ بیکاری در طول دولت‌های پیشین نیز همواره بیش از نرخ‌های تکرریمی چند سال پیش بوده است. پیش از این مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی به‌روندارانه گزارش رسمی در حوزه اشتغال انتقاد کرده بود. در آن گزارش ضمن اینکه بخش مهمی از مشاغل موجود در کشور را جزو «مشاغل ناپایدار و بی کیفیت» دانست که اغلب در بخش خدمات به شکل خویش فرما یا در بنگاه‌های کوچکتر از ۱۰ کارکن به وجود آمده است. بازوی پژوهشی مجلس خواهان اصلاحاتی در روند محاسبه نرخ بیکاری در کشور شد تا این آمار تصویری واقعی‌تر از اقتصاد را به سیاست‌گذاران ارائه دهد.

بخش مهمی از مردم از یافتن شغل ناامید شدند

در این رابطه «محمد تقی فیاضی» تحلیلگر اقتصادی در مورد وضعیت اشتغال و بیکاری در گفت‌وگو با خبر آنلاین گفت: در تحلیل آمار اخیر می‌توانیم به اعداد مهمی دست یابیم. بنا بر این گزارش، تعداد جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر در زمستان پار سال نسبت به ۱۴۰۲ افزایش ۷۹۱هزار نفری داشته‌اما هم‌زمان نرخ مشارکت اقتصادی از ۴۰.۸ درصد به ۴۰.۱ درصد کاهش یافت که همین مهمترین عامل کاهش نرخ بیکاری هم بوده است. او ادامه داد: اگر این ۰.۷ درصد که اکنون به جمعیت غیرفعال اضافه شده را لحاظ می‌کردیم، دیگر نرخ بیکاری هم با کاهش ۰.۸ درصدی به ۷.۸ درصد نمی‌رسید. به این ترتیب مرکز آمار در محاسباش ادعای کند که در فاصله میان زمستان ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۳ بالغ بر ۲۲۳هزار نفر از جمعیت بیکار کشور کاسته شده است.

فیاضی گفت: توضیح دادم که اگر نرخ مشارکت مانند زمستان ۱۴۰۲ معادل ۴۰.۸ درصد محاسبه می‌شد، یعنی ۴۶۰هزار نفر جویای کار بیشتری وجود می‌داشت که همین تعداد بر بیکاران اضافه



براساس گزارش‌ها در فاصله سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۱ بیش از ۲۸۰۰ نفر در اثر حوادث محیط کار فوت شده‌اند یعنی پس از تصادفات جاده‌ای، مرگ بر اثر حوادث ناشی از کار دومین عامل مرگ و میر در کشور به شمار می‌رود. مرکز پژوهش‌های مجلس، گزارشی از وضعیت حوادث ناشی از کار در کشور منتشر کرده که براساس آن حوادث شغلی در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ نشان می‌دهد که ۲۸۲۶ نفر در محل کار خود فوت شده‌اند. این افراد جزو ۸۴هزار و ۶۳۸ نفری بوده‌اند که طی همین بازه زمانی دچار حادثه شغلی شده، بیمه بوده و اسامی آنها در بررسی‌های سازمان تامین اجتماعی به ثبت رسیده است.

سازمان پزشکی قانونی نیز طی آماری اعلام کرده که در سال ۱۴۰۰ بیش از ۲۸هزار و ۱۲۰ نفر طی سال ۱۴۰۱ بیش از ۲۶هزار و ۷۰ نفر از معاینات پزشکی مربوط به معاینات مصدومان ناشی از حوادث کار بوده است.

براساس آمارها حوادث ساختمانی بیشترین آمار تلفات نیروی کار را به خود اختصاص داده و پس از بخش ساختمان، بیشترین آمار حوادث و تلفات نیروی انسانی مربوط به معادن بوده است. از مجموعه حوادثی که در معادن کشور رخ داده، حوادث معادن زغال‌سنگ در سال ۱۴۰۰ با ۲۶۸ مورد حادثه رتبه سوم پر حادثه‌ترین معادن را به خود اختصاص داده و می‌توان گفت که معادن زغال‌سنگ جزو پر حادثه‌ترین معادن از نظر

گزارش

وضعیت قرمز شش استان در موضوع بیکاری و تورم

محروم‌ها در صدر فلاکت کشور



فیاضی: نرخ بیکاری ۷.۸ درصدی با واقعیت‌های اقتصاد ایران در تضاد است

ظرفیت اندک بازار کار در ایران برای جوانان جویای کار

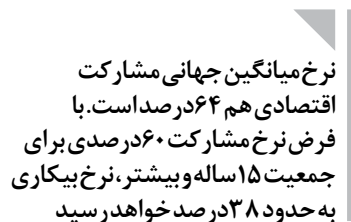


مهمی از مردم از یافتن شغل ناامید شوند و به همین جهت نرخ مشارکت کاهش یابد. وی با بیان اینکه برای مقایسه بهتر میان وضعیت بیکاری در دولت‌های مختلف، باید به میزان ایجاد شغل توجه کرد، توضیح داد: محاسبات نشان می‌دهد که در ۵ سال آخر دولت رفسنجانی، هر سال به‌طور میانگین ۲۲هزار شغل جدید ایجاد شده است. در ۸ سال خاتمی به‌طور متوسط سالانه ۴۴۶هزار شغل تازه به وجود آمد و در دوره احمدی‌نژاد با وجود درآمدهای افسانه‌ای نفت سالانه ۵۰هزار نفر بر میزان شاغلان افزوده شد. در دولت روحانی این عدد به ۴۶۰هزار شغل رسید و در سه سال رئیسی هم آمارها از ایجاد سالی ۱۵هزار شغل خبر می‌دهند.

فیاضی تحلیل کرد: اینجای لازم است به بررسی نقش کرونا بپردازیم. در سال ۹۹ که اوج شیوع کرونا بود ناگهان بیش از یک میلیون و ۴۴۰هزار شغل از بین رفت. به این ترتیب اگر شیوع کرونا در دوره حسن روحانی رخ نمی‌داد در آمار ایجاد شغل هر دولت هم تفاوتی چشمگیر ایجاد می‌شد. به عبارت دیگر، اگر شیوع کرونا رخ نمی‌داد در دولت روحانی هر سال ۷۰۳هزار شغل ایجاد شده بود. وی با اشاره به نقش مثبت برجام بر اشتغال‌زایی

نقش کرونا بپردازیم. در سال ۹۹ که اوج شیوع کرونا بود ناگهان بیش از یک میلیون و ۴۴۰هزار شغل از بین رفت. به این ترتیب اگر شیوع کرونا در دوره حسن روحانی رخ نمی‌داد در آمار ایجاد شغل هر دولت هم تفاوتی چشمگیر ایجاد می‌شد. به عبارت دیگر، اگر شیوع کرونا رخ نمی‌داد در دولت روحانی هر سال ۷۰۳هزار شغل ایجاد شده بود. وی با اشاره به نقش مثبت برجام بر اشتغال‌زایی

بیکاری تبدیل به یک مرض مزمن شده که بیش از هر چیز به دلیل ر کود طولانی مدت حاکم است. ر کود فعلی سبب شده بخش مهمی از مردم از یافتن شغل ناامید شوند و نرخ مشارکت کاهش یابد



نرخ میانگین جهانی مشارکت اقتصادی هم ۶۴ درصد است. با فرض نرخ مشارکت ۶۰ درصدی برای جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر، نرخ بیکاری به حدود ۳۸ درصد خواهد رسید

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس از سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱:

بیش از ۳۸۰۰ کارگر رسمی در محیط‌های شغلی جان باختند



آمار حوادث ناشی از کار منجر می‌شود لذا باید ضمانت اجرای قوانین به قدری بالا باشد که کارفرمایی جرأت نکند با جان کارگران بازی کند.

گزارش

بیکاری نسبی کمتری را به خود اختصاص داده‌اند. در این میان سه استان خراسان رضوی، آذربایجان شرقی و فارس شاخص‌ترین استان‌های دارای تورم بالا و نرخ بیکاری پایین محسوب می‌شوند. در زمستان سال گذشته نرخ بیکاری در این استان‌ها پایین‌تر از ۹ درصد بوده در حالی که نرخ تورمی بالاتر از ۱۱ درصد را ثبت کرده‌اند. از سوی دیگر ۵ استان کشور در زمستان ۱۴۰۳ دارای نرخ بیکاری بالایی بوده‌اند اما نرخ تورم پایین‌تر نسبت به سایر استان‌ها به خود اختصاص داده‌اند. اصفهان شاخص‌ترین استان در این دسته‌بندی است. این استان دارای نرخ بیکاری ۱۰ درصدی بوده و در مقابل تورمی معادل ۱۰.۲ درصد را تجربه کرده است. محاسبات حاکی از آن است در آخرین فصل سال ۱۴۰۳ حدود ۸ استان کشور به صورت نسبی هم نرخ بیکاری و هم تورم پایین‌تری از سایرین داشته‌اند. تهران یکی از این استان‌هاست. در پایتخت نرخ بیکاری برابر با ۳.۴ درصد محاسبه شده در حالی که نرخ تورم سه‌ماهه معادل ۹.۷ درصد برآورد شده است. در آخرین ۷ استان ایران در بازه زمانی مورد اشاره نرخ بیکاری و تورم بالایی داشته‌اند. خوزستان، سیستان و بلوچستان و چهارمحال و بختیاری از جمله این استان‌ها هستند که اتفاقاً جزو محروم‌ترین مناطق کشور نیز محسوب می‌شوند. در سیستان و بلوچستان نرخ بیکاری ۹.۹ درصد بوده اما تورمی معادل ۱۵.۶ درصد را تجربه کرده که بالاترین تورم در میان استان‌ها کشور بوده است.

محل کار خود حاضرند، امکانات دوش و فراهم شدن حداقل امکانات بهداشتی و مواد شوینده یک ضرورت است. این کارگر با بیان اینکه کارگران فولاد سیادن با دریافت حداقل‌های مزدی فاقد فیش حقوقی‌اند، افزود: با وجود اجباری بودن اضافه‌کاری و تعطیل کاری، کارفرمای آنها حق بیمه حدود ۴ ساعت اضافه‌کاری آنها را محاسبه نمی‌کند. این کارگر به نیابت از همکاران خود از کارفرما درخواست کرد که پیگیر پرداخت یک‌ماه حقوق اسفند و سایر مطالبات به‌تأخیر افتاده کارگران در روزهای آینده باشد.

کارگران فولاد سیادن خواستار پرداخت به‌موقع حقوق شدند

فیش حقوقی و امکانات و حتی لباس و کفش مناسب کار هستند، از وضعیت بهداشت محیط کار در این واحد تولیدی گلایه کرد و گفت: حدود ۲۸۰ کارگر در این واحد صنعتی مشغول کارند که از وضعیت بهداشتی در حمام، دستشویی، رختکن و حتی سرویس‌های غذاخوری رضایت ندارند.

به گفته‌ی وی، برای کارگرانی که روزانه حدود ۱۲ ساعت در

۹۰ بیش از دهه‌های پیشین بوده، توضیح داد: در سه سال میانی دهه ۹۰ که به شدت اقتصاد متاثر از برجام بود نرخ خالص اشتغال به یک میلیون و ۸۱ هزار نفر رسید تا در این دوره مجموعاً سه میلیون و ۲۴۴ هزار نفر بر تعداد شاغلان افزوده شود. توجه داشته باشید در ۸ سال خاتمی تنها ۳.۵ میلیون شغل ایجاد شد که البته نسبت به دوره‌های دیگر عملکرد مناسبی بوده است. به هر روی این نقش برجام را کسی نمی‌تواند کتمان کند حتی مخالفان آن هم نمی‌توانند این را نادیده بگیرند که در آن سه سال وضعیت شاخص‌های مهم اقتصادی بهبود چشمگیری داشت.

فیاضی درباره کیفیت پایین مشاغل ایجاد شده در یک دهه اخیر گفت: این موضوع جدی است زیرا هنگامی که سرمایه‌گذاری در کشور شکل نمی‌گیرد، صنایع جدید و زیرساخت‌های تازه هم به وجود نمی‌آیند و همه اینها در نهایت به مانعی مهم برای ایجاد مشاغل پایدار و باکیفیت تبدیل می‌شوند. بررسی‌ها نشان می‌دهند بخش مهمی از مشاغلی که در این سال‌ها به وجود آمده مشاغل بخش خدمات هستند که کیفیت پایین‌تری دارند.

آمارهای اشتغال گمراه‌کننده است

این تحلیل‌گر اقتصادی ضمن پذیرش اینکه آمارهای رسمی بخش اشتغال «گمراه‌کننده» هستند، افزود: این آمار گمراه‌کننده هستند چون با واقعیات موجود در تضاد هستند و این سیگنال را به سیاست‌گذار می‌دهد که کشور در مسیر درستی قرار دارد. حال آنکه حتی در همین آمار رسمی هم وقتی نرخ مشارکت اقتصادی را ثابت فرض می‌کنیم، وضعیت متفاوتی به نمایش درمی‌آید. او گفت: وقتی به نرخ مشارکت اقتصادی کشورهای دیگر نگاه می‌اندازیم، متوجه می‌شویم که وضعیت کشور بسیار بغرنج است. این نرخ برای امارات ۷۸ درصد، برای عمان ۷۱ درصد، برای قطر ۸۷ درصد و برای عربستان هم ۶۷ درصد است. نرخ میانگین جهانی مشارکت اقتصادی هم ۶۴ درصد است. با فرض نرخ مشارکت ۶۰ درصدی برای جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر، نرخ بیکاری به حدود ۳۸ درصد خواهد رسید.

این کارشناس اقتصادی در پایان دیگر ویژگی بازار کار ایران را این‌طور معرفی کرد: نکته مهم این است که بازار کار ما شدیداً مردانه است یعنی نرخ مشارکت برای زنان حدود ۱۳ یا ۱۴ درصد است. شاید ۵۰ سال قبل این وضعیت تکران‌کننده نبود اما پس از این همه تغییراتی که در باورها، فرهنگ و سبک زندگی مردم به وجود آمده، چنین وضعیتی برای اشتغال نیمی از مردم جامعه قابل قبول نیست. همچنین بازار فعلی کار در ایران ظرفیت جذب کمی برای جوانان دارد که موجب بالا رفتن سن شاغلان در کشور شده است.